

● เรียนให้รู้ทั่วถึงคำสอนของพระพุทธเจ้า

หากลูกเณรคิดเพียงแค่ว่าจะเรียนให้สอบได้เป็นมหาเปรียญ จะได้มีหน้ามีตา อย่างนี้เขาเรียกว่าคิดแบบเด็กๆ แม้ลูกเณรจะเป็นเด็กแต่ต้องมีหัวใจเป็นผู้ใหญ่นะลูกนะ เราเด็กแต่ร่างกาย แต่ใจของเราต้องเป็นผู้ใหญ่

ไม่ใช่คิดเพียงแค่ให้สอบได้ เพื่อมีวิทยฐานะเทียม หน้าเทียมตาเขา เราจะไม่หวังเพียงแค่นั้น แต่ต้องหวังว่า **เราจะเรียนรู้ให้ทั่วถึงคำสอนของพระพุทธเจ้าที่เก็บไว้ในภาษาบาลี คล้ายกับพระราहुลที่กำเม็ดทราย** แล้วมีความปรารถนาที่จะเรียนรู้คำสั่งสอนของพระพุทธเจ้าให้ได้เท่ากับปริมาณของเม็ดทรายที่อยู่ในกำมือทุกวัน

การคิดอย่างนี้ จะทำให้เรามีความเข้มแข็งคึกคัก อยากรู้แล้วใจจะไม่วอกแวกไปในเรื่องอะไรเลย เราจะเรียนด้วยความเคารพ เรียนด้วยความสนุกสนานเพลิดเพลิน เรียนด้วยความสุข มีความปิติ มีความเบิกบานว่า **เรามีบุญมากจริงๆ ที่ได้เข้ามาใกล้คำสอนของพระพุทธเจ้า**

เพราะคำสอนอื่นที่ยังอยู่ในโลก เขาเรียนไปเพื่อครองเรือน มีครอบครัว มีลูกมีเต้า มีภาระ มีพันธะของชีวิต ชาวโลกเขาเรียนกันอย่างนั้น แต่ลูกเณรกำลังเรียนความรู้ที่จะทำให้หลุดพ้นจากโลก เรียนให้เป็นผู้ที่สมบูรณ์ด้วยวิชาและจรณะนะจ๊ะ

(๓๐ เมษายน ๒๕๓๙)